

## 25 JAAR PRIESTER

**«Mijn liefde voor u duurt eeuwig,  
Ik blijf u altijd trouw»**

(Jeremia 31,3)

Deze woorden van God tot de profeet Jeremia hebben mij onlangs geraakt. Ik voel ze als een samenvatting van mijn 25 jaar als priester.



Ik ben tot priester gewijd op 29 mei 1999 in de St. Bavo-kathedraal van Haarlem door bisschop Punt. Ik was toen één van de vijf wijdelingen en één van de “eerste vruchten” van het seminarie Redemptoris Mater te

Nieuwe Niedorp. Begin september 1998 had bisschop Bomers, een paar dagen voor zijn dood, voor de eerste keer drie studenten van Nieuwe Niedorp uitgezonden naar drie plekken in ons bisdom om daar stage te lopen. Ik kwam in Tuitjenhorn terecht, onder de hoede van pastoor Guus Hendriks en de goede zorgen van vele parochianen.

De diaken- en priesterwijding kwamen vrij snel en onverwachts. Het was een tijd van onzekerheid na de dood van bisschop Bomers; wij, buitenlandse seminaristen, waren toen vrijwel onbekend voor de gelovigen in het bisdom. Toch werd ik, na slechts twee maanden als diaken, tot priester gewijd en mocht 3 jaar lang als kapelaan werken. Je eerste liefde vergeet je nooit: ik werd echt door het dorp op handen gedragen en kon rekenen op de kostbare begeleiding van pastoor Hendriks, van wie ik ontzettend veel heb geleerd.

Het leven als priester is verre van voorspelbaar: in 2001 werd ik gevraagd om een studie theologie in Brussel te gaan volgen. Zo bracht ik in dat jaar mijn zomervakantie door in België om een intensieve cursus Frans te volgen. Maar in september, na een week in Brussel, werd ik door bisschop Punt teruggeroepen om pastoor te worden in Alkmaar Noord: “Ik heb je in Alkmaar nodig.

Je bent nog jong, de studie komt later wel”.

In Alkmaar Noord en Oudorp ben ik 12 jaar gebleven. Daar heb ik ontzettend veel meegemaakt, op pastoraal en persoonlijk vlak. Conflicten en momenten van crisis, maar vooral fantastische ervaringen met de mensen, geweldige vruchten in het pastoraat en vooral de liefdevolle aanwezigheid van de Heer. Dit alles mocht ik samen met Henry Rivas beleven, een Venezolaanse priester en studiegenoot van mij, met wie ik al die jaren heb samengewoond en gewerkt. Gelukkig was ik toen, en ook in al die 25 jaar niet alleen: zonder een metgezel had ik het nooit gered. De bisschop had gelijk, voor een pastoor loopt Gods wil via de bisschop: in de jaren 2010-2013 mocht ik, naast mijn taak als pastoor in Alkmaar, toch nog in Padua (Noord Italië) gaan studeren. Het leven van een priester is niet saai: gedurende twee jaar, drie of vier keer per maand heen en weer met het vliegtuig naar Italië. Lessen, studie, tentamens, vergaderingen, pastoraat... Het waren “tropenjaren”. Terugkijkend gekkenwerk in de echte zin van het woord, maar ik had het voor geen goud willen missen. In Gods wil zit het geluk: dit heb ik zeker in deze kwart eeuw mogen ervaren.

Het is niet goed dat een pastoor te lang op dezelfde plek blijft: hij loopt het gevaar “vast te roesten” in zijn priester-zijn. Het werd tijd voor een andere uitdaging. Het werden vijf parochies in Uithoorn, Aalsmeer en omgeving. Ook daar geweldige ervaringen in het pastoraat, maar ook kwam het kruis sterker en duidelijker naar voren. In die vier jaren heeft de Heer mij namelijk geholpen om in alle opzichten dichter bij zijn kruis te komen. Dat kwam door de problemen in de parochies en door het ervaren van mijn beperktheid in alles. Christus heeft overwonnen door zijn kruisdood; dat moet ook zijn leerling op de ene of andere manier meemaken. Het kruis is niet optioneel.

Toen in 2017 bisschop Punt mij aanbood om naar Hoorn e.o. te komen, zag ik daarin de hand van God. Ik ben Hem dankbaar voor deze jaren in de H.

Matteüsparochie, later in de zes parochies van de regio Westfriesland Zuidoost en sinds 2020 ook als deken van Hoorn. En ja, sinds 2013 ben ik ook bezig met wekelijks lesgeven op de priester - en diakenopleiding van ons bisdom en vanaf 2020 ook in Rolduc (Maastricht), twee maandagen per maand. Met Gods hulp heb ik ook de tijd gevonden om, op verzoek van de priesteropleiding, te promoveren

in de theologie met specialisatie liturgische pastoraal.

Wat kan ik zeggen na 25 jaar priesterschap? God doet alles goed en gebruikt armzalige instrumenten om zijn plan uit te voeren. Mij heeft het best wel wat tijd gekost om te beseffen dat het niet afhankelijk is van mijn krachten en verstand, dat ik niet bang hoeft te zijn voor mijn zwakheden, mijn zonden, mijn gebrek aan geloof. De Heer vraagt om toestemming, de rest doet Hij echter zelf. En, voor Hem is iedereen kostbaar maar niemand onmisbaar. Werken in Gods wijngaard in dit land is voor mij een voorrecht, een cadeau van God, het mooiste wat mij kon overkomen: de liefde van Christus kunnen verkondigen.

Na 25 jaar als priester bedank ik God. Voor de ouders die Hij mij heeft gegeven en voor alles wat zij voor mij hebben gedaan. Voor de catechisten van de Neokatechumenale Weg die mij het geloof hebben verkondigd. Voor de roeping om Hem in zijn Kerk als priester te dienen in Nederland. Voor de vele broeders en zusters die mij in al deze jaren hebben geholpen: door mij te ondersteunen, te bemoedigen, voor mij te bidden, met mij te huilen en te lachen, mij te verdragen, te corrigeren, te

vergeven. Door hun liefde, door úw liefde, heb ik de verrezen Christus in mijn leven kunnen ervaren.

In het teken van deze dankbaarheid hoop ik op zondag 2 juni, hoogfeest van Sacramentsdag, mijn priesterjubileum met u allen te vieren. Dit zal gebeuren in een plechtige eucharistieviering om 11.00 uur in de Koepelkerk (Grote Noord 15 te Hoorn). Iedereen is van harte welkom!

Ik bedank God voor zijn liefde en zijn trouw.  
En ik bedank u allen.

Bidt voor mij

Pastoor Samuel